

Írta:

2013. március 18. hétfő, 14:04

Elsősorban a mezőgazdasági szakemberek vártak sokat egy új találmánytól, magától a bituperlitől. Amit egyébiránt Pécsett ötlöttek ki csak nem ma illetve tegnap. Hanem éppen ötven évvel ezelőtt, de ez most senkit se zavarjon. Az istállóépítésben (képünk egy ilyen ábrázol készen, de nem magyarországit) ugyanis forradalmi változást reméltek a dologtól, az ügyben jártas szakemberek.

Az istállóépítés egyik legfontosabb problémája a padozat volt. Készült az korábban döngölt földből, de az nem bizonyult elég szilárdnak. Aztán próbálkoztak a szakemberek a deszkával, de az meg egyrészt drágának számított, másrészt viszont a korhadási sebessége nagyonak tűnt. A cement sok tekintetben megfelelő lett volna, ám jó hővezetősége miatt hidegnek tartották az állattenyésztők. A legtovább az élére állított, amúgy kisméretű téglát tartotta magát.

Ekkor azonban, éppen fél évszázaddal ezelőtt jött a bitupadozat, ami bitumen és fűrészpor keverékéből állt. Az arányukat senki se kérdezze, az olyan titkos volt, mint bizonyos kólák receptje, amiket komoly széfekben őriztek, az Amerikai Egyesült Államokban. Ráadásul a turmixot az egész országban csupán egyetlen helyen gyártották, ott is kis mennyiségben. Ezért hiába felelt meg az elvárásoknak, nagyüzemi alkalmazása egyenlő volt a lehetetlennel.

Ekkor jöhettek a baranyai szakemberek, közülük is Tóth Árpád, a Baranya

Írta:

2013. március 18. hétfő, 14:04

Megyei Magasépítő Vállalt főmérnöke. Aki feltalálta a bituperlitet. Ami bitumen, valamint égetett kavics „ötvözete” volt, bár ez utóbbi szót csak fémek esetében illik szakszerűen használni.

A korábban ismertetett bitufa előállításához képest, viszont jelentős megtakarításról is beszámolhatunk. Hiszen az új anyag csak 70%-a volt annak, amiből amúgy is hiány mutatkozott. Ebből viszont akadt bőven. Ezért aztán, kísérleti jelleggel, a Bikali Állami Gazdaságban próbálták ki, az ott, akkor épülő sertésfiaztatóban. Igaz, viszonylag kis négyzetméternyi területen, de már bituperlit borított alul a csarnokot.

A sertésstenyésztésnél, fedett helyen kezdődött tehát az új szellemi termék felhasználása. Azt azonban a hozzáértők kijelentették, kifutónak nem lehetett alkalmas a dolog, mert nagy nyári melegben fennállt az oldás veszélye. Akkor pedig a cocák belesüppedtek volna a fekete szurokba, ami a csülökpörkölték minőségét jelentős mértékben romlott volna.